

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epitome In Qvatro Lib. Sententiarvm M. Petri Lombardi

Spina, Claudius de

Parisiis, 1551

26. de sacramento matrimonij, quod pertinet ad carnalem
multiplicationem Ecclesiæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38840

CAP. Tertium. Definita ætas in
ordinandis est requirenda.

d. 77. **S**acri (inquit Nicolaus papa) canones
 & 78 sanxerunt, vt subdiaconus nõ ordinetur
 quasi ante 14. annos, nec diaconus ante 25.
 per to- nec presbyter ante 30. Deinde si dignus
 tum. fuerit, ad episcopatum eligi potest: quod nos
 etiam pari modo seruari iubemus. Item Fa-
 bianus: Si quis 30. ætatis nõ impleuerit an-
 nos, nullo modo presbyter ordinetur, etsi val-
 de sit dignus: quia & ipse dominus 30. an-
 norum baptizatus est, & sic cœpit docere.

DE SACRAMENTO CON-
iugij, quantum ad institu-
tionem.

DISTINCT. Vigesima sextæ
CAP. Primum.

Coniugij sacramentum ante pecca-
tum in officium fuit institutum:
post peccatum verò in
remedium.

Nũc de al-
tero sacra.
quod ordi-
natur ad
multiplica-
tionẽ carna-

280. b **R**efert enim scriptura' Gen. in Adã mis-
 so sopore, atq; vna de costis eius sum- de matri-
 pta, & exinde muliere for mata, virum monio. &
 in Spiritu intelligentem, ad quem vsum mu primò de
 lier facta esset, post extat in propheticè dixi eo sec. cau-
 se, Hoc nunc os ex ossibus meis, & caro de sam forma
 carne mea. Propter hoc relinquet homo lem.

patrem & matrem, & adhærebit uxori suæ,
 & erunt duo in carne vna. Coniugij au-
tem institutio duplex est: Vnâ ante peccatū,
 ad officium facta in paradiso, vbi esset tho-
 rus immaculatus, & nuptiæ honorabiles: ex
 quibus sine ardore conciperent, sine dolore
 parerent. Alterâ verò post peccatū ad reme-
dium facta extra paradysum, propter illicitū
 motum deuitandum. Prima vt natura multi-
 plicaretur, secūda vt natura exciperetur, &
 vitium cohiberetur. Nam ante peccatum di-
 xit Deus, Crescite & multiplicamini. & post
 peccatum, omnibus pene hoībus per diluuiū
 consumptis. Ista Aug. testatur dicens. Quod
 sanis est ad officium, ægrotis est ad reme-
 dium. Infirmitas enim incontinentiæ, quæ est
 in carne per peccatum mortua, ne cadat in
 ruinam flagitiorum, excipitur honestate nu-
 ptiarum. Si verò non peccassent primi homi-
 nes, sine carnis incentiuo ac feruore libidi-
 nis ipsi ac successores eorum cōuenirent. Et
 sicut remunerabile est aliquod bonum opus,
 sic coitus eorum bonus esset, & remunerabi-
 lis. Quia verò propter peccatum letalis eē
 cupiscentiæ lex membris nostris inhæsit, si-
 ne qua carnalis non fit commixtio, reprehē-
 sibilis est & malus coitus, nisi excusetur per
 bona coniugij. Primâ autem institutio ha-
buit præceptum, secūda indulgentiâ. Didi-
 cimus enim ab Apo. humano generi propter

Cōiugij in
 stitutio du-
 plex.
 Heb. 13.

2

Mos hinc
 vltim. hinc.

gen. 1.

infra
 d. 31.
 ca. 3.

Primâ in-
 stitutio ma-
 trimonij.

1. cor. 7

vitandam fornicationem indultum esse con *habuit præ*
iugium: quum tamen etiam post peccatum *ceptum.*
tenerentur. quia præceptum fuit filiis Noe,
Crescite & multiplicamini: multiplicato ve-
rò homine, sec. indulgentiam contractū est,
non sec. imperium. *Indulgentia autem di-*
uersis modis accipitur, scil. pro concessione, *Indulgentia*
pro remissione, pro permissione. Et est per- *dicitur mul-*
missio in nouo testamēto de minoribus bo- *tipliciter.*
nis, & de minoribus malis. De minoribus bo-
nis est coniugium, quod non meretur palmā,
sed est in remedium. De minoribus malis, id
est de venialibus, est coitus, qui fit causa in-
continentiæ. Illud, scil. coniugium, indulge-
tur, id est conceditur: istud verò, id est coi-
tus talis permittitur, id est toleratur, ita q̄
non prohibetur.

infra
d. 31.
ca. 3.

CAP. Secundum. Coniugium piū
est & sanctum.

Quòd autem Coniugium res bona sit
(quod tamen negant Tatiani hæreti-
ci nuptias detestantes) non modo
ex eo probatur quòd dominus legitur con-
iugium instituisse inter primos parentes: sed
etiam quòd in Chana Galilææ nuptiis inter-
fuit Christus, easque miraculo commen-
dauit, aqua in vinum conuersa. quò etiam
postea virum dimittere vxorem prohibuit,
nisi causa fornicationis. Apostolus etiam ait, 4

Virgo non peccat, si nubat. Cōstat ergo rem bonam esse matrimonium: alioqui non esset sacramentum. Sacramentum enim sacrum signum est.

CAP. Tertium. *Coniugium sacramentum est.*

Est enim Cōiugium sacrum signum, & sacrae rei. i. cōiūctionis Christi & Ecclesiae. sicut Apost. ait: Scriptum est, inquit, Relinquet homo patrem & matrem, & adhærebit vxori suæ, & erunt duo in carne vna, Sacramentum hoc magnū dico in Christo & in Ecclesia. Vt enim inter coniuges cōiunctio est secūdū consensum animorum & sec. pmixtionē corporum: sic Ecclesia Christo copulatur voluntate & natūra, qua idem vult cum eo, & ipse formam sumpsit de natura hominis. Commixtio verò sexuum illam significat, quæ fit per naturæ conformitatē.

CAP. Quartum. *Coniugium sine carnali copula verum est.*

obus.

Inde est quod quidam doctorum dixerūt illam mulierem non pertinere ad matrimonium, quæ non experitur carnalem copulam. ait enim Aug. Non est perfectum coniugium sine cōmixtione sexuum. *Quod si quis* ^{27. q. 2} *piam verba sec. superficiem accipiat, induci-* ^{c. nō est} *tur in errorem tantum, vt dicat sine carnali* ^{in soli.} *loquo.*

~ 173. b.

copula non posse contrahi matrimonium: & inter Mariam & Ioseph non fuisse coniugium, vel non fuisse perfectum. quod nefas est sentire. Tantò enim sanctius fuit atque perfectius, quantò à carnali opere immunius. Sed superius August. dictum ea ratione intelligendum est, non esse perfectum coniugium, quantum ad expressam & plenam figuram coniunctionis Christi & Ecclesie, quæ est in charitate: sed non illam, quæ est in naturæ conformitate, qua per susceptionem carnis capituli membra vniuntur. Nec ideo tamen minus sanctum est coniugium: quia (vt ait August.) In nuptiis plus valet sanctitas sacramenti, quam fecunditas ventris. Est etiam coniugium signum spiritualis coniunctionis & dilectionis animorum, qua inter se coniuges vniri debent.

lib. de ho. coniu. ga. ca. 18.

DE SACRAMENTO MATRIMONII, quantum ad eius essentiam.

DISTINCT. Vigesima septima
CAP. Primum.

Solus consensus efficit matrimonium.

27. q. 9 in prin. cap. **N**uptiæ vel matrimonium est viri mulierisque coniunctio maritalis, inter legitimas personas indiuiduam vite consuetudinem retinens. Hac autem descriptio-

MM

De matrimonio per comparationem ad causam efficiendam.

d. f. h. v.